

L Secrets d'anada i tornada

ENRIC LLUCH

Sense el permís previ i per escrit dels titulars del copyright, queda rigorosament prohibida la reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol mitjà o procediment, inclosos la reprografia i el tractament informàtic. Podran fer-se'n citacions literals sempre que se'n mencione la procedència.

Il·lustració

Celia Folgado

Coordina la col·lecció

Equip Dylar

Disseny

Alfonso Méndez Publicidad

Maquetació

copion

Impressió

Brosmac, S.L.

Dipòsit legal:

ISBN: 978-84-15059-19-6

© Enric Lluch

© de l'edició en valencià

DYLAR ediciones

Tel.: 902 44 44 13

e-mail: dylar@dylar.es

www.dylar.es

Aquest llibre està imprès sobre paper reciclable, ecològic, lliure de clor, i contribueix al desenvolupament sostenible dels boscos.

Secrets d'**a**nada i **t**ornada

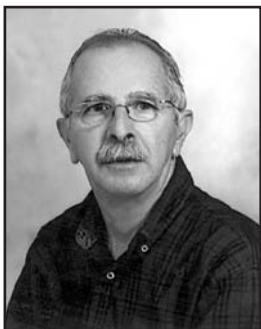
ENRIC LLUCH

 DYLAR

Enric Lluch

Coneixes l'autor?

Va nèixer a Algemesí, és llicenciat en Història i, des de fa molts anys, es dedica a la Literatura Infantil i Juvenil. Ha obtingut, entre altres, el premi de la Crítica del IIFV, el premi Samaruc, el premi Vicent Silvestre, el premi 10 d'Alfaguara-Voramar, el Barcanova de Literatura Infantil, el premi Enric Valor de Literatura Juvenil, etc. Ha publicat més de setanta llibres, ha estat traduït a totes les llengües de l'Estat i part de la seua obra ha estat transcrita al sistema Braille.

Entre les seues obres podem destacar *Potosnàguel*, *El rei Panxut redola i el rei Primal s'envola*, *Eugeni: un geni mal geni*, *El nanet Gumersind i la princesa Noanín*, *Jo Tirant, tu Carmesina, Cavaller o cavalleressa ho sabràs ben de pressa*, *L'inventor Xaveta*, *El Faraó Totun-nàs*, etc.

Ompli la fitxa

Enric Lluch va nèixer a .....

.....

i és llicenciat en .....

Des de fa molts anys es dedica a escriure llibres de literatura

.....

Quants llibres ha publicat? .....

.....

A quantes llengües han estat traduïts els seus llibres? .....

.....

Tres secrets a l'ombra d'un salze

Hui és un diumenge del mes de juliol i el sol calfa amb ganes. Des de migdia els grills no paren de grinyolar quasi amb desesperació.

Carles, Joanet i Anna estan asseguts a l'ombra del salze, al costat de la piscina. Els pares els han dit que no es fiquen dins l'aigua fins que no hagen fet la digestió.

—Ni la punteta dels peus! —ha advertit la mare de Joanet.

Així doncs, els xiquets es posen a fer foradets en la gespa que envol-

ta la piscina, a mirar com passen els escassos núvols o a observar, amb poc d'interés, les quatre vespes que reboten contra l'aigua que queda en el plat de la dutxa.

De sobte, Carles diu en un murmurí:

—Jo sé un secret molt secret...

Joanet deixa de fer forats i pregunta:

—Quin secret?

Carles mou el cap a un costat i a l'altre. Després es queda quiet, com pensant en allò que acaba de dir. I, al final, contesta:

—Un secret de veritat. Però si vos el conte, ja no serà secret.

Anna es passa una mà pel serrell i, sense deixar de mirar les vespes, diu:

—Jo també en tinc un, però el meu sí que és un secret ben gran.

Joanet, de sobte, sent una boleta estranya en la gola. En realitat, ell també en té un, però el seu, no el pot contar a ningú. Ni tan sols als seus amics.

Per això, quan Carles li pregunta si ell també en té un, contesta remenant el cap a un costat i a l'altre, tractant de contestar amb un no que pretén ser definitiu.

Ara mateix, el pare de Carles s'alça, obri la nevera portàtil i trau una botella d'aigua fresca. Després de beure'n un parell de glops, s'estén boca per avall, sobre la tovalla de bany.

—D'ací a no res ja estarà roncant... —anuncia Carles.

Els altres pares i mares, davall de les ombrel·les, deixen córrer el temps entre les pàgines de les revistes, dels periòdics o, simplement, aclucant els ulls com els mussols. Un poc més enllà, davall d'una ombrel·la de ratlles blanques i blaves, una parella intenta donar-li el biberó a un xiquet menut; però aquest es reboli-

ca, tanca la boca i quasi s'esmuny entre els braços de la mare.

Mentrestant, un teuladí tracta de buscar alguna molla perduda entre els brins de la gespa. Feina difícil, perquè ningú no pot menjar en la gespa. Així ho ha advertit l'home que ven les entrades.

Carles es mira les ungles i baixa el to de veu per a dir:

—Ja sé com naixen els xiquets...

Anna llisca sobre la tovalla, s'acosta a Carles i murmura:

—I jo sé què li ha passat a Marian, la xiqueta de la botiga...

—Conta-ho —demana Carles.

Però Anna, abans de contestar, mira alternativament els pares i Joannet. Després, parla com si tinguera un fregall al mig de la gola.

—Contaré aquest secret si vosaltres també me'n conteu un.

Joanet dubta. El seu secret és tan secret que, si els seus pares se n'assabentaren, podria armar-se'n una de les grosses. Però li agradaria saber com naixen els xiquets i, sobretot, què li ha passat a Marian. Així que diu:

—Jo també vos en contaré un, de secret, però abans m'heu de prometre que no el direu a ningú. D'acord?

—D'acord! —Anna i Carles contesten quasi al mateix temps.